

cipperne, men jeg erkender, at vi kommer ud i problemer med de 5 mio. t, men vi vil arbejde på at forhindre, at vi kommer ud i problemer.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Hr. Ole M. Nielsen og jeg er sammen med fru Anne Grete Holmsgaard fælles om at støtte Kyoto-protokollen, som hr. Keld Albrechtsen er imod, og der er selvfølgelig en væsentlig forskel.

Jeg tror, at hr. Ole M. Nielsen har ret. Når det drejer sig om handel med kvoter i forhold til de østeuropæiske lande, vil det være meget vanskeligt, det har miljøministeren også ved flere lejligheder gjort opmærksom på, at sondre mellem kvoter, som reflekterer reelle reduktioner, og kvoter, der skyldes den afindustrialisering, der har fundet sted i Rusland, Ukraine og andre af de tidligere sovjetrepublikker f.eks. Det vil være meget, meget svært at skelne her.

Det eneste, jeg har sagt, er, at den type handel er jeg lodret imod, når det drejer sig om opfyldelse af vores forpligtelser med hensyn til de 21 pct. Men når det kommer til de 5 mio. t, er jeg mere åben. Det var kun det, jeg ville have slået fast. Vi kan, hvis det forslag til vedtagelse kommer til afstemning, fra Socialdemokratiets side støtte det.

Kl. 16.45

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er enig med hr. Ole M. Nielsen i, at kvoter er varm luft, og at det ikke er til at skille ad.

Jeg har også det synspunkt, at man ikke kan skille de 5 mio. t fra resten af vores forpligtelser. Det er noget underligt noget. Det er der ingen der vil kunne forstå, især ikke i udlandet, for det er jo 5 mio. t, som vi selv har opfundet at vi skulle være fritaget for. Det er der jo ingen der har accepteret. Så det kan man ikke.

I øvrigt er Enhedslisten tilhænger af Kyoto-protokollen, men modstander af mekanismerne til salg af handel med varm luft, og derfor vil jeg gerne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til at fremlægge initiativer til at sikre Danmarks reduktionsforpligtelser efter Kyoto-protokollen, såle-

des at reduktionen opnås uden korrektioner i basisåret og ved en rent indenlandsk indsats.« (Forslag til vedtagelse nr. V 51).

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er såmænd ikke et svar til nogen af de sidste talere, men en yderligere kommentar til det dér med Østeuropa og det at købe varm luft eller kvoter i f.eks. Rusland og Ukraine.

For det første kunne vi gerne unde dem, at de fik gang i deres industri, selvfølgelig gerne med renere teknologi, sådan at de ikke hæver deres CO₂-udledning så meget, selv om de forøger deres industri.

Men så har de lande jo for det andet et andet problem, som vi også er interesseret i, og det er at få skrottet nogle af deres gamle atomkraftværker. Og det betyder jo, at hvis de skal have den energi erstattet på anden vis, så bliver det altså ikke uden CO₂-udledning desværre. De kan nok ikke løse det hele med vindmøller. Så det må vi også give dem.

Det er derfor, jeg synes, at det er en lille smule umoralsk at gå ud og udnytte deres dårlige situation, hvilket det jo absolut er at gøre.

Så er der en anden ting med de 5 mio. t, og det hører måske ikke hjemme i denne debat her, og det er, at jeg overhovedet ikke kan forstå det dér med, at man beregner CO₂-forpligtelsen i forhold til produktionen af el. Det burde jo være forbruget, man rammer. Det har jeg lidt svært ved at forstå. Det er jo forbruget, det er interessant at nedsætte. Om strømmen bliver lavet i Norge eller Sverige eller Danmark, burde i princippet være lige meget. Det er forbruget, det handler om at begrænse.

Derfor synes jeg, at hele den der problematik er utrolig træls, rent ud sagt. Men den hænger vi sandsynligvis på, det tyder det på, og vi må arbejde på at formindske vores CO₂ så meget, vi kan, og ellers må vi jo så finde andre måder at løse tingene på.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Eyvind Vesselbo som ordfører.